Karikatür

Japon — Amerika iki bin parça gemisi olduğunu iddia ediyor, halbuki benim gemilerimin parçalarını saymağa bile imkân yok!

POLİGAMİYE DAİR:

Basın birliği, geçen hafta Ahmet Mithatin hem doğum hem de ölümü ayni tarihe rastlayan bir günde, memleket aydınlarını toplayarak bir anma merasimi yaptı; memleket kültürüne büyük hizmetleri olan merhumun hizmetlerini ve hatıralarını tekrarlayarak tâziz etti.

Bu münasebetle o gün, büyük oğlu tarafından, büyük muharririn ev içindeki hususiyetlerine ve aile hayatına dair izahat verildi. Bu izahatta merhumun iki evli olduğu anlatılırken, iki bayanını sofrada sağ ve sol taraflarına oturttuğu ve meselâ elma yenirken bir elmayı kesip yarısını birisine, yarısını da diğerine ikram ettiği söylendi; koca adam...

Köroğlu, delikli demir çıkarlı dünyada *merdlik* kalmadı, dermiş. Kanunu medenî çıkarlı bizde de eski erkeklikler hapı yuttu. Zararına zararlı ve gayri medenî usul ama; bir erkeğin yallah deyince dört tane birden bayan alabilmesi de lâtif bir şey doğrusu...

Vâkıa *hazret hayatta* olsa, birisinin bile zor idare edildiği şu devirde ne yapardı ve meselâ *yiyeceklerine*, gezeceklerine ve bilhassa *giyeceklerine* nasıl para ytiştirebilirdi bilemem ama, bu salâhiyete malik olmak bile bir erkeğe haylı gurur veriyor.

Lâtife bertaraf, hele şimdi hiç bir kadın böyle bir şeye müsaade etmez; kaldı ki o zaman bile bu arzu pek çok erkeklerin karnında kalmıştır. Hani hikâyeyi bilirsiniz; herifin birisi bu hususta karısını sınamak istemiş de bir gün eve gelince:

— Karı, demiş, çarşıda telâl bağırıyor; bütün evli kadınlar birer koca daha alacaklarmış.

Kadın, gayet lâkayt bir tavırla:

— Ehemmiyetli bir mesele değil; odamıza bir perde asarız. Yeni herif öbür tarafta, biz de bu tarafta yatarız olur biter.

Demiş. Fakat herif işin alayında:

— Dur bakalım, meseleyi iyice anlıyayım.

Diye çıkmış ve biraz sonra gelerek:

— Aman karıcığım iş aksine; erkekler birer karı daha alacaklarmış. Hattâ almayan erkeklerin boynu vurulacakmış.

Deyince, karı:

— Aman kocacığım düşündüğün şeye bak. Boynunu vursunlar, ne olur, şehit olursun, fena mı?

Cevabını vermiş. Diğer bir hikâye daha vardır ki o da hoştur.

Adamın biri evlenmiş; fakat anlaşamamış. Evde her gün hırıltı ve dırıltı... Bir gün evli bir arkadaşına dert yanmış ve kendisinin ne yaptığını sormuş. Arkadaşı:

— Vallahi kardeşim ben iki tane aldım, şimdi ikisinin ortasında yatıyorum ve rahatım...

Demiş. Beriki de yememiş içmemiş, hemen gidip bir tane daha almış. Fakat müthiş. İş daha fenalaşmış. Kavga gürültü çifteleşmiş ve ikinci gün arkadaşına gidip çatmış:

— Yahu sen benimle alay mı ettin? Halim daha fena oldu.

Arkadaşı sormuş:

— Peki ne yaptın?

— Ne yapacağım, birini bir tarafıma, birini de öbür tarafıma almak istedim..

Arkadaşı gülmüş ve bağırmış:

— Yok yahu öyle değil; ben birisine Edirnekapıda, ötekine de Bayazıtta ev tuttum, kendime de Fatihte bir ev tutarak bu suretle ortalama yatıyorum ve ancak başımı böylece kurtarabildim...

Demiş. Güç şey doğrusu. Bugün ortada böyle kanunî bir madde olmasa bile iki kadın alabilecek erkeğe rastlanamaz. Ben Mithat efendiyi doğrusu takdir ederim. Üstadın, evvel ve âhir hepsi kılıbık olan muharrirler içinde bu suretle dahi temeyyüz ve teferrüd etmesi az celâdet eseri midir?..

— Hık da desen dolmalıksın, mık da desen kebaplık!.

ANKARA MEKTUBU

KADIN SAÇLARI HAKKINDA:

Şu insanların başında saç denilen şey var ya, işte o, insanların yaradılışından beri moda denilen hırçın mevzuun ilk ve daimî kurbanı olmuştur.

Öyle ya, saç kadar moda elinde hırpalanmış acaba hangi uzviyetimiz var. Bir zamanlar tekten on ikiye kadar örüp topuklarımıza kadar sarkıttığımız kadın saçları bugün moda salonları elinde araba beygiri yelesine benzedi. Ya renklerini hiç sormayın. Siyahı sarı, sarısı papatya rengini aldı; dahasını mı istersiniz; bugün mor, eflâtun derken bir de yeşil renklisi çıktı. Şurada burada kulağımıza çalındığına göre boylarının uzunluğu yine moda oluyormuş. Doğrusu yine böyle alâimi sema renkleri gibi bin bir acaip renge girecekse benden paso...

Bize gelince; erkeklerin maişet derdinden saçlarını düşünmeğe vakitleri bile yok. Meselâ benim saçlarım o kadar ötesi berisi gayri muntazam hale geldi ki bir gün fırsat bulup da bu aptal ekini kılıklı sahayı tanzim ettiremedim. Böylece, Keremin arpa tarlasına benzer halinde muhafaza edip gidiyorum. Bayanlar öyle mi ya?. Ayak tırnaklarına kadar düşünüp timarlarına vakit buluyorlar. İnşallah bir daha gelişte behemehal kadın geleceğim kardın...

Zaparta

BİZİM PROFESÖR

Bizim profesör operatördür. Fakat pek dalgın olduğu için her zaman ameliyat yapmaz. Bir gün hastahaneye canı pek kıymetli bir hasta gelmişti. Canı kıymetli olmıyan kimse yoktur ama bu herkesten aşırı idi. Apandisitten ameliyat olacaktı. Fakat bir türlü doçentlere, asistanlara teslim olamıyordu. Ameliyatı mutlaka bizim profesörün yapmasını istedi.

Çaresiz kabul ettiler. Profesör ameliyathanede uzun zaman kaldıktan sonra dışarı çıktı. Başhekim sordu:

— Nasıl ameliyat muvaffakiyetle neticelendi mi?

Dalgın profesör telâşla sordu:

— Ay ona ameliyat mı yapılacaktı?. Ben otopsi zannetmiştim.

İNSAN BU!

Meşhurlardan birinden bahsediliyordu:

— Haberin var mı, dediler, Neziheyi almış!

— Yok canım!.. Peki ama ne zamandır Leylâ ile yaşıyordu. Onunla evlenecek zannetmiştik.

— Belli olmaz... Leylâ ile yaşar da Nezihe ile ölmek ister! İnsan bu!

No. 472 CİLT: 19 SENE: 10 FİYATI 15 KURUŞTUR 11 OCAK 1945

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

SİYASET FABRİKASINDA:

Tesviyeci başı — İşçiler nalıncı keseri ile düzeltmeğe kalktılar. Halbuki pürüzleri tesviye ile daha çabuk düzeltmek kabildir!.

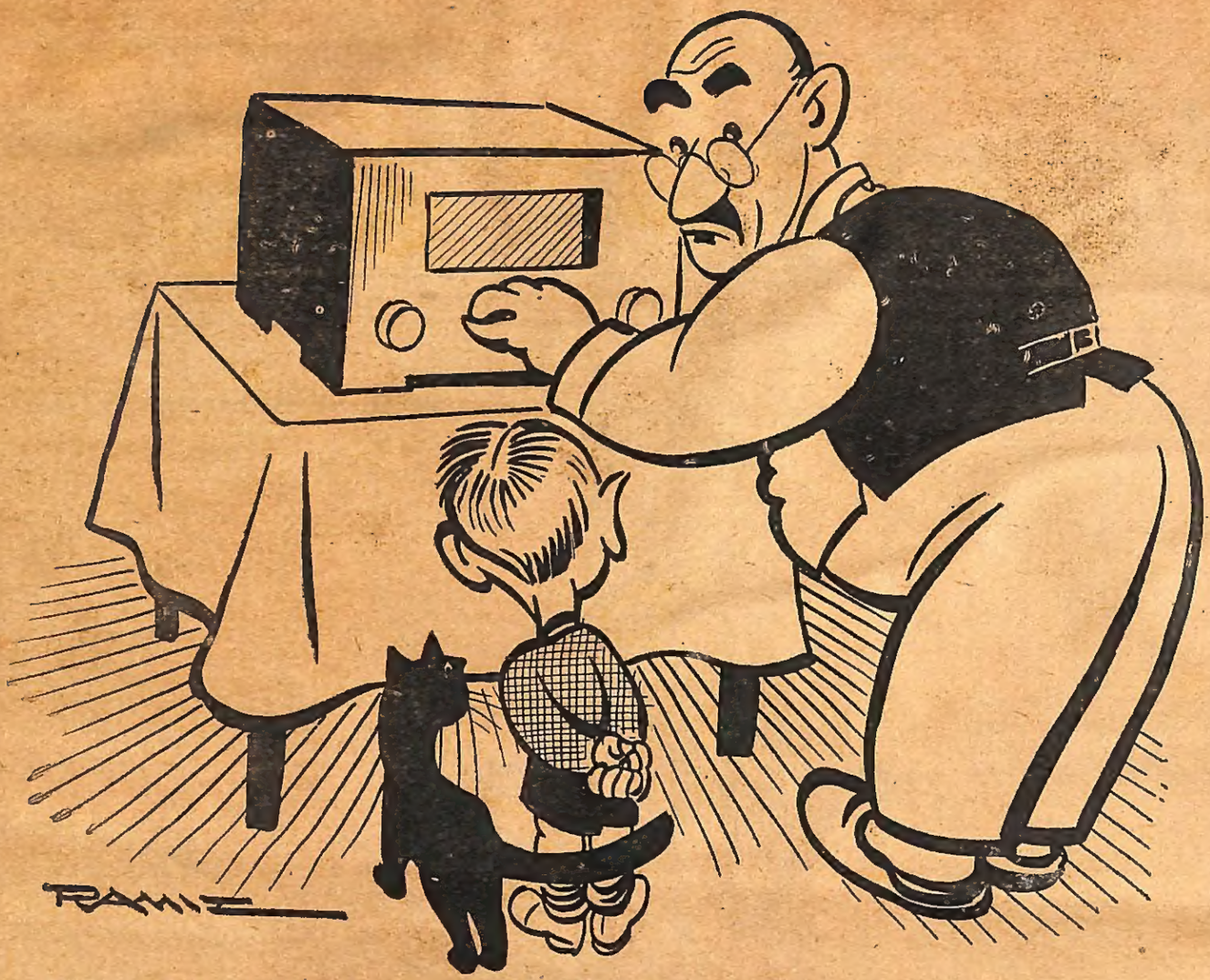

Baba — Bak, radyodan spiker arıyorlar... Sen de gitsene...
Çocuk — Benim hiç bir şeyim müsait değil babacığım, mektepte türkçe derslerinden de, lisan derslerinden de notlarım pekiyi!..

HAFTADAN HAFTAYA

SON ŞARKI

Bu yıl başında Führerin şarkısı bir kere daha işitilti. Bu defa Nazilerin mikrofon karşısında bir erzats Hitler konuşturduklarını iddia edenler olamıyacaktır sanırız. Çünkü üslup aynile Führerin üslubu idi. 1945 yılı için zafer vadeden zülflü peygamberlerini Almanların nerelerden, nasıl dinledikleri düşünülecek şeydir: Bir karlı gece yarısında ötesi berisi kan rengi yangın alevlerile kızarmış ucsuz bucaksız harabelerde tünemiş ihtiyarlar, kadınlar, çocuklar, kolu bacağı kopmuş hadsiz hesapsız harp malûlleri.... Yiyecekleri, yatakları belki yok. Fakat pil ile işliyen radyoları her halde olacaktır.

Çünkü o en karanlık vahşetle en parlak medeniyetin iki ucunu bir araya getiren bir anlaşılmaz millettir. Radyoda onun uğurlu sesini duydukları zaman hep bir ağızdan kalkarak ve Nazi selâmı vererek: "Heil Hitler,, diye mi bağırıyorlar; yoksa bizim Türkçedeki "Hay Allah belânı versin,, beddualarının Almancasını mı savuruyorlar. Makulu ve tabiîsi bu ikincisi olmak lâzım gelir. Fakat Almanlar için öteki de mümkündür.

Vaktile Klemanso Almanlardan bahsederken: "Bu insanlardan ölmekten hoşlanıyorlar,, demişti. Daha bir hafta evvel bir ajans telgrafı bir Alman toplama kampında gürültü ederek subayları rahatsız eden bir takım kadın ve çocukları öldürmüş Alman askerlerinin "bunlar hiç bir ıztırap duyurulmadan gayet medenî bir şekilde öldürülmüşlerdir.,, Dediklerini söylüyordu.

İnsan "Nasıl olur? Acı duymadan öldürülmeleri bir mesele teşkil eden hayvanlar ancak kasaplık hayvanlarla serseri sokak köpekleri olabilir?,, Diye şüpheye düşüyor. Fakat bir taraftan da beş yıldan beri insan ne tarafa baksa bu izahı imkânsız ölüm zevkinin yeni bir delilini buluyor ve Hitlerin beş yıldanberi kendi milletine ve bütün insanlığa çektiği bu bitip tükenmez kan ziyafetinden Almanların gerçekten memnun olduğuna inanacağı geliyor.

***

Hitlerin nutkunda Müttefiklerin niyetlerine karşı masum bir hayret var: "Düşmanlarımız Almanları ne hale koymak istediklerini açığa vurdular. Demek ki ona göre döğüşmeliyiz,, diyor. Yeni Alman peygamberine bütün geleceği ve olacağı haber veren semavî kuvvetlerin Müttefiklerin gerçek niyetlerini de haber vermekte bu güne kadar gecikmiş olması şaşılacak şeydir. Fakat bu mesele hakkına şimdiye kadar onların açık bir fikir edinememiş olmaları da pek mümkündür. Çünkü zaferi kazandıktan sonra Almanlara ne yapmak lâzım geleceğini müttefikler de pek tayin edememiş olsalar gerektir. Evet ortada gayet kabiliyetli, medenî, âlim, şair, musikişinas büyük bir millet var. Buna fena muamele etmek insanlık için gerçekten ayıptır. Onlar felâket içinde ezilirken sulhun nimeti insanlardan bir çoğunun elbette boğazından geçmiyecektir. Fakat öte tarafta da şunu görmemek kabil değil ki onlara en sevdikleri biftekle tere yağını versek, akla gelmez ameliyelerden geçirerek, barut ve çeliğe çevirmenin yolunu buluyorlar. Parlak beyaz dişlerile elmalarını yiyip gözlerinde rikkat yaşlarile, Bethoveni dinleyip ağlarken karşılarına bir deli bozuk çıkıp "haydi kalkın,, diye bağırdı mı "nereye,, diye sormuyorlar, keklik veya balık avına çıkar gibi şarkılarla insan öldürmeğe çıkıyorlar Evet onlara zaferden sonra ne

yapmak lâzım geldiğini tayinde müttefikler de, herkes te gerçekten âcizdir.

***

1944 sonunda Almanyanın manzarası bacakları ve kanatları kesilmiş leylek manzarasıdır. Afrikadan kovuldu; Akdeniz ve İtalyadan kovuldu; Fransa, Rusya, Balkanlar, Finlandiya ve hatta doğrusu aranırsa son dayankacı olan Macaristandan kovuldu. Mihver ortağı diye zorla arkasına bağladığı bütün kabaklar koptu ve hatta kendi kafasında patlamağa başladı. Eli silâh tutan son çocuklarını Fransa ve Belçika hudutlarında boğazlatırken bu senenin zafer senesi olduğunu söyleyene artık şaşmıyoruz. O bir kumarbazdır ki sonuna kadar oynıyacaktır. Hele bunu gaipten sesler kendine emretmekte devam ettikten sonra. Fakat Almanyada dinliyenler nasıl çıldırmıyorlar; şaşılacak nokta budur.

Almanyanın şaşılacak harikalarından biri de doktor Göbelstür. Yılbaşında o da söylüyor. Fakat Almanyanın kazandığı zaferleri uzun uzadıya sayıp dökmektense bu zaferleri yaratan adamdan bahsetmeyi daha doğru buluyor. Hitler onun nazarında şimdiye kadar Tanrının Almanya sefiri gibi bir şeydi; ne söyler ve ne yaparsa onun adına oluyordu. Fakat bu yılbaşında Hitlerin mevkii daha yükselmiştir. O şimdi yalnız Almanyayı yükseltmeğe memur edilen adam değil bütün yeryüzünü saadete kavuşturmağa memur edilen peygamberdir. Ne çareki nankör insanlık bu dahiyi anlamıyor.

İnsanlar seviyece daha yüksek, kalpçe daha zengin olsalardı; Almanlar gibi onu peygamber tanıyarak, bir kolları yerine iki kollarını havaya kaldırsalar ve "Heil Hitler! Sen ne dersen olsun,, deselerdi. Yeni nizamını bütün dünyaya yaysa, tepelerinde jandarma vazifesi gören tayyarelerle hiç bir dünya memleketinde kolunu kımıldatacak hal bırakmasaydı; her Alman günde sekiz öğün yemek yese ve kalan zamanını şiir ve musikiye hasretseydi, yıldızların arasında ne tadına doyulmaz bir dünya örneği meydana gelecekti. Fakat ne yazık ki insanlar bunu anlamıyorlar!.

Karikatür

— Kocam, kafa işlerile meşgul olmuyormuşum diye benimle anlaşamadı, ayrıldık.
— Halbuki senin hiç de berberlerden çıktığın yoktur!.

ARALIK

— Senin güzel kiracı ile aranız nasıl?

— Boş yere ümitlendirip duruyor. Kira mira verdiği de yok!..

— Nasıl ümitlendiriyor bakayım?.

— Geçen gün yine biriken aylıkları ne zaman ödeyeceğini sordum. İşveli işveli kıvrıldı. Sonra "Bir zaman daha sıkıntıdayım. Rica ederim bunun lâfını etmeyin, dedi. Gözlerimin içine bakarak ilâve etti: "Size olan bütün borçlarımı Aralıkta ödeyeceğim!...,,

— Ayol o, "aralık,, kânun evvelin yeni adı!... Desene bir sene daha bedava oturacak!.

MİNÜSKÜL

Basın Birliğinde bir takım davetiyeler hazırlanıyordu, daha doğrusu davetiyeler basılmıştı da üstlerine gönderilicek kimselerin adları yazılıyordu. Kâtip bir aralık durdu, düşündü, hatırlayamayınca arkadaşına sordu:

— Hakkı Tarığın soy adı nasıldı kuzum?.

Beriki dalgınlıkla cevap verdi:

— Minüskül!

NE YAPSIN?

Kadın kocasına çıkıştı:

— Hani tövbe etmiştin?!. Dün yine seni meyhaneden çıkarken görmüşler. Hele bir daha senin meyhaneden çıktığını bir gören olsun!.

Adamcağız boynunu büktü:

— İyi ama karıcığım, dedi. Meyhaneden çıktığımı kimsenin görmemesi için gece yarısına kadar orada kalıp son müşteri olmam lâzım. O zaman da eve geç dönüyorsun diye kızarsın! Ben ne yapayım?.

Kadın — Annem beni doğuracağına taş doğursaydı!
Erkek — Ben de talih yok... Elime düşeceğine kafama düşerdin!..

BİZİM PROFESÖR

Bizim profesör bir manifatura mağazasına girdi. Tezgâhtar sordu:

— Ne istediniz efendim?

— Benim bir şey istediğim yok; bayan istedi.

— Peki, bayan ne arzu buyuruyorlar?

— Vallahi pek aklımda kalmadı.

— Neydi acaba?

— Bilmem?!. Siz de bilmiyor musunuz?.

Tezgâhtar gülmekten kendini alamadı. Sonra alaylı bir tavırla profesörün boynunu işaret etti:

— Sakın kendinize bir boyun bağı alın demiş olmasın?

Profesör sevinçle tezgâhtarın elini sıktı:

— Hay Allah senden razı olsun oğlum. Ne zamandır bir boyun bağı almamı tenbih ediyordu da hep unutuyordum. Bugün aklıma gelsin diye beni sokağa boyun bağısız çıkardı. Ver bakalım bir tane!

YUVAYI YAPAN

Yılbaşı gecesi, içkili bir lokantada.. Bir tek boş masa yok... Bir aralık kapıdan geçkince bir bayan girdi. Durdu, etrafı gözden geçirmeğe başladı. Pek sinirli olduğu halinden belliydi.

Birden aradığını bulmuş gibi başını sallayıp ilerledi. Masalardan birinde genç bir kadınla, başbaşa yiyip içen bir adamı yakasından yakaladı:

— Yılbaşı gecesi dairede çalışacaktınız öyle mi? Seni utanmaz herif seni!. Burada bu şırfıtı karılarla içmeğe utanmıyor musun?..

— Aman karıcığım sus!... Herkese kepaze oluyoruz..

— Yürü bakayım eve.. Ben sana gösteririm!

Herifin yakasını bırakmadan sürükleyip götürdü. Geride kalanlardan biri arkadaşına fısıldadı:

— Tevekkeli yuvayı yapan dişi kuş dememişler!.

BEKLERİZ

Seneler geçti, gitti bizler el'an bekleriz,
Âşık Kerem misali bir Aslı Han bekleriz...

Mahşerle karşılaştık gelir gelmez cihana,
Durulur bir gün diye âh-ü efgan, bekleriz.

Âdemin yer yüzüne geleli bin asır var,
Bin asır, insanlığa lâyık insan bekleriz.

Davayı bakla görür özge divan bekleriz.
Ben yiyeyim, sen yeme davasıdır bu kavga,
Cihangirler elinden yandı düşman da, dost da,
Tatlılıkla iş görür bir kahraman bekleriz.

Tüccarlar yükseltiyor eşyanın fiyatını,
Paranın kıymetine kıymet katan bekleriz!

Dörtte üçü ormandan ibarettir ülkenin;
Biz kömür versin diye Bulgaristan bekleriz!

Çok şükür Aralık'tan girdik Ocak ayına,
Şubatta gözümüz yok, martla nisan bekleriz!

Çamdeviren

Kadın — Gazete yazıyor: Eyüpte yılan derili bir çocuk bulunmuş...
Erkek — Zavallı yavrucak... Kadın kunduracılarının eline düşmeden bari hayatını sigorta ettirse!..

Akıl Hocası

Kadın — Hacı ağa, taşradan geldin... Belki üstünde ufaklık vardır... Bir temizlenseydin...
Erkek — Gozelim, ufaklık, böyü klük, üstümde ne varsa sen temizlersin gayri!..

Yarımburgazda D. A. G.:

"Sevişiyorduk, durumun müsaadesizliğinden başkasile evlendi... Aradan beş yıl geçtiği halde unutamıyorum. Ne yapayım?„

CEVAP:

Allaha teşekkür ediniz: Hafızanız çok kuvvetli imiş!

★

İspartada M. K.:

"1. Anamı, babamı göreceğim geldiği halde memlekete dönmek istemiyorum, neden?

2. İki senedenberi sevdiğim ve beni sevdiğine inandığım bir kızla karşılaşınca yüzüne bakmadan, konuşmadan geçiyorum, niçin?„

CEVAP:

1. İkinci sualinizdeki sebepten ileri geliyor...

2. Sebebi, birinci sualinizden anlaşılıyor: Sizin görmek istediğiniz adamları görmemek gibi bir nasipsizliğiniz var!

★

Bozkırda A. O.:

"İkiz doğan kızımla oğluma birer isim...„

CEVAP:

Birine Alev, ötekine Ateş derseniz, hayırlısile, parlak bir ömür geçirirler.

★

Fatihte L. K.:

"1. Siz şeytanla boy ölçüşebilir misiniz?

2. Acaba rüyada gördüğüm kadar güzel misiniz?„

CEVAP:

1. Boy ölçüşürüm amma bulamıyorum ki... Kaçıyor!

2. Rüyada gördüğünüz güzelin kaba taslak bir portresini çizip gönderiniz; benziyorsa tasdik, benzemiyorsa tashih edip iade ederiz.

★

Üsküdarda L. D.:

"1. Sütunun başındaki yakışıklı resminizden bir tane rica etsem gönderir misiniz?

2. Kalbim onu çağırırken kafam onu reddediyor... Bu mücadelenin sonu neye varacak?

3. Geceyi, yalnızlığı ve musikiyi neden bu kadar seviyorum?...„

CEVAP:

1. İlk defa resmimi istemek inceliği sizin aklınıza geldiği için, memnuniyetle... Lutfen adresiniz?

2. Resmimi istemenize bakılırsa bana varacak!

3. Geceyi ve musikiyi sevmeniz, bir mizaç meselesi... Fakat yalnızlığı sevmeniz, sevmeye mecbur olmanızdan ileri gelse gerek.

★

Şarki Karaağaçta Z. D.:

"1. Burada kendimden büyük bir kızı seviyorum, evlenebilir miyim?

2. Buranın kızları fazla utangaç... Bugünün medeni seviyesine çıkarmak için ne yapmalı?„

CEVAP:

1. Evlenebilirsiniz: Üç, beş sene geçtikten sonra o, sizden küçülür.

2. Evvelâ erkeklere, kızları utandırmıyacak bir terbiye usulü vermeli!.

★

Ezinede O. K. G. D. E.:

"1. Akıllarımızı değiştirmek istesek üstelik kaç para alırsınız?

2. Bu beş imza sahibi ayni kadını seviyoruz... Ne yapalım?„

CEVAP:

1. İşin mühim tarafı akılda değil, aklı kullanmasını bilmekte... Yoksa, bizim akıl ile sizin vereceğiniz para, boşa gider.

2. Kadından kalbini genişletmesini rica eder, siz de havsalanızı genişletirseniz; ortada yapılacak bir iş kalmaz.

★

Çorluda İ. Ü.:

"Evimde çoluğuma çocuğuma bağlıyım; sokağa çıktığım zaman başka kadınlarla alâkadar oluyorum... Sebebi nedir?„

CEVAP:

İnsanlar, mizaç itibarile, haşarata benzerler: Kimi tırtıl gibi bir şeye musallat olur, kimi; lâ teşbih; yabanî arı gibi her şeye... Canınız çıkmadan huyunuzu değiştirmenin imkânı olacağını zannetmiyoruz.

★

Beşiktaşta A. Ç.:

Öbür dünyada bir melekle nişanlandım, nikâh merasimimize teşrif eder misiniz?

CEVAP:

Bu buhranlı zamanda düğüne, derneğe yabancı dostları davet edip beyhude masrafa girmeyiniz; hısım, akrabanızla, yakın arkadaşlarınızla, şöyle, hususi bir eğlence tertip ediniz; yetişir!

★

Erzurumda S. F.:

"1. İstanbulun erkekleri sizin gibi güzel mi?

2. İstanbulda ev buhranı var mı?„

CEVAP:

1. Galiba, maksadınız, yüzüme gülüp...

2. Bizim eve yerleşmek amma, ne yazık ki, biz de misafiriz!

★

Bayazıtta A. C. G.:

"1. Acaba aklımın başımda olup olmadığını nasıl anlarım?

2. Aklımı kaçırmışsam nerede bulurum?„

CEVAP:

1. Başınızda bir ferahlık hissediyorsanız aklınızın kaçmış olduğuna delâlet eder.

2. Ne diye arayacaksınız? Bırakınız, kaçsın! Yoksa size rahat mı batıyor?..

★

Orduda H. M.:

"Sevgilimden üç senedir mektup alamıyorum; acaba unuttu mu dersiniz?„

CEVAP:

Hiç üzülmeyiniz: Sevgilisinden üç senedir mektup bekliyen akıllıyı hiç kimse unutmaz!

Akıl Hocası

Himler — Dikkatli yapıştır, bu son yamadır...

Hikâye

- Telefon Numaraları

Necminin odasına girdiğim zaman onu, masasının başında suratı bir karış asık buldum. Yazıhane altüst olmuştu.

— Hayrola Necmi?. Odaya ne oldu böyle?. Canın da sıkkın görünüyor!.

Dişlerinin arasından:

— Biraz otur; şimdi anlarsın!. dedi.

Oturdum. Necmi sinirli sinirli, parmaklarile masasının üstünde trampete çalıyordu. Bir kelime konuşmadan belki beş dakika geçti. Kapı vuruldu ve açıldı. İçeriye Necminin daktilosu girdi.

Daktilo deyince yanlış hayallere kapılmayın. Otuz beşini aşmış, iri kemikli, zayıf, at gibi bir karı. Necmi zevk sahibi bir arkadaştır. Böyle olduğu halde onun ne diye kendisine yüzüne bakılır bir büro arkadaşı seçmediğine şaşıyordum. Bayan şapkasını, mantosunu çıkardı, yerine oturdu. Necmi hâlâ parmaklarile masasının camını tıkırdatmakta devam ediyordu. Beş dakika kadar da böyle geçti. Neden sonra onun boğuk boğuk konuşmağa başladığını gördüm:

— Bayan Melâhat!

— Efendim?

— Size, bugün, üzülerek acı bir haber vereceğim.

— Buyurun efendim.

— İşler gittikçe bozuluyor. Biliyorsunuz Avrupadan bir mal gelmez oldu. Amerika ile de henüz bir işe girişemedim. Değil sizin aylığınızı, kendi evimin masrafını bile ödiyecek halde değilim. Hazır bugün aybaşı... Sizi serbest bırakıyorum. Başka bir yerde inşallah daha iyi iş bulursunuz!.

Kadının kara sarı rengi küf tutmuş limona dönmüştü. Yutkundu. Bir daha yutkundu.

— Nasıl isterseniz!

Diyerek biraz evvel astığı mantosunu alıp sırtına geçirdi. Şapkasını giyerken ellerinin titrediğini farkettim.

— Allahaısmarladık.

Diye patronuna elini uzattı. Necmi bu eli âdeta sevinçle sıktı ve kadın çıkıp gitti.

Onun çıkmasile Necminin derin bir "ohhh!..., çekip arkasına oturması bir oldu.

— Ne oluyor kuzum?.. Hiç bir şey anlamıyorum. Sahiden işler bozuk mu?.

— Yok canım! Neden bozuk olsun?!..

— Kadını atlatmak için mi?

— Ha şunu bilevdin!..

— Memnun oldum öyleyse. Ben de ne zamandır şu kartopos karıyı nerden buldun, diyecektim.

Necmi homurdandı:

— Bırak Allahaşkına!.. Karımın başıma sardığı bir dert!.

— ?!..

— Bundan evvelki daktilomu biliyorsun!.

— Bilmez olur muyum. Onu görmek için haftada bir kaç defa buraya uğrardım.

— Bizim karımın kıskançlığı yüzünden zavallıya yol vermek mecburiyetinde kaldım. Bunu da kendisi bulup getirdi.

— Şimdi anladım.

— Sözde çok çalışkan, çok namuslu, işküzar bir kadınmış.

— Doğru mu bari?..

— İşküzarlığına işküzar!.. Burada ne olursa, ne duyar, işitirse olduğu gibi evdekine taşıyor.

— Vay hain vay!

— Burada bir şey yaptığım yok. Fakat bazı kadınlarla telefonla konuştuğum, randevulaştığım oluyor. Bunları bizimkine yetiştirmiş. Ben tabiî inkâr ettim. Kadınların telefon numaralarının da defterimde yazılı olduğunu söylemiş!..

— Felâket!..

— Karım bu sabah bütün ceplerimi altüst etti, bir şey bulamadı. Sonra sabahleyin erkenden beni önüne katıp buraya getirdi. Yazıhaneyi de alaa taran etti. Yine bir şey bulamayınca biraz ferahladı, başını

— Devamı 11 inci sayfada —

— Bana bir hediye almak istiyorsan, kürk mantoma yakışacak bir şey al!..

— Peki karıcığım, öyle ise bir kutu naftalin alayım!.

Yazan: RAGIP ŞEVKİ

— 17 —

— Miskin herif! diye düşündü ve bir kaç dakika içinde olup biten hâdiseler karşısında sükûnetle muhakemesini yürüttü. Hayır, isyanı kıskançlıktan doğmamıştı. Daha başka, daha acaip bir istekten doğmuştu ki, o bunu kendi kendine de itiraf edemiyordu.

Eğer bir neşter olsa da Tahirenin içini açmak, orasındaki şeyleri görmek kabil olsa, şunlar öğrenilebilirdi:

Tahire, kocasını küçük görüyordu. Muhsin efendi de Tahirenin karşısında kendisini küçük gördüğü gibi... Meselâ, meselâ... Muhsin efendi çapkın bir erkek olsa, kadınlardan gözünü eksik etmese, bir küçük gülüşle, bir tatlı bakışla, lâalettayin bir kadını cezbediverse... O zaman Tahire kıskançlığın azabı içinde kıvranacak, elindekini başkasına kaptırmamağa çalışacak, didinecek, gönlü zekâsile beraber işliyecek, kızacak, bağıracak, kızıp bağırdıkça da kocası gümbür gümbür öten sesile evi çınlatacak, kapıyı vurup gidecek ve bir daha gelmiyecek... Tahire aşk azabının ürpertileri ile, hayalinde kocasının yüzü olduğu halde, sabahlara kadar uykusuz, hep düşünecek, düşünecek...

Her kadının normal bir duygusu olan bu hal, Muhsin efendide tamamile aksi bir karşılık buluyordu.

Muhsin efendi:

— Ben öyle şey nasıl yaparım! diye âdeta ağlıyordu. "Nasıl yaparmış?,, Miskin, o halde sen karını da sevemezsin!...

— 4 —

Muhsin efendi bu hâdiseyi, küçük, akılsız kafasında bir tefahür vesilesi olarak hazırlayıp dairede arkadaşlarına şöylece bir anlatmağa kalktı. Birbirlerine göz edenler:

— Hadi hadi, Muhsin efendi; bize de mi lu lu? Kimbilir ne güzeldir! Eh dünya bu, armudun irisi olacak? dediler.

Muhsin efendi armudun irisini ayıların yediğini bilmiyordu:

— Vallahi, tallahi hiç bir şey yok, lâcivertli kadını hatırlamıyorum, lâkin işte... Kadına bir kere kıskançlık girmiş.

Dört gün sonra eve gelen Muhsin efendi kapıdan girerken:

— Yahu, bahar değil, bir şey değil, ortalık ne güzel de çiçek kokuyor. Daireden buraya gelinceye kadar hep burnuma kokular çarptı. dedi.

Bu kokular, bir anda Tahirenin de burnuna çarpıverdi. Güzel burnunun kanatları, şahane bir güzellikle açılıp kapandı ve sonra gözlerini kocasına dikti:

— Bu koku senden geliyor Muhsin efendi?!. dedi.

Muhsin efendi güldü. Fakat gülerken de bir taraftan kapıyı kapadı, diğer taraftan da başını eğip üzerini kokladı: Gerçekten koku hâlâ vardı.

— Minareyi çalmışsın ama, kılıfı yok Muhsin efendi, söyle bakayım, bu kokuyu sana kim sürdü?!.

— Aman Tahirem, kim sürebilir?. Koku mu bu? Lâvanta zahir...

— Söylesene; kiminle beraberdin?

— Canım Tahirem...

Tahire birdenbire yırtıcı bir kedi gibi kocasının üzerine atıldı, adamın iki yakasını avuçlarına geçirerek zavallıyı sarsmağa başladı:

— Söyle, söyle diyorum, hangi aşifte ile beraberdin? Gül koklamam diyorsun amma, dikeni burnuna batıyor, söyle alçak herif, söylesene...

Ve Tahire, ağzına ne geldiyse, ne kadar bildiği küfür varsa hepsini, birer birer, bağıra bağıra haykırdı durdu, o gece kocasını odasına almadı. Kapıyı kilitleyip yattı. Yattıktan sonra da, biraz sükûnet bulunca:

— Acaba onu seviyor muyum? diye düşündü. Hayır...

İnsanların evlerinin bazı eşyaları vardır ki, en küçüğünden en lüzumsuzuna kadar hepsine karşı büyük bir kıskançlık duyar. Çürük bir iskemlenin kaldırılıp atılmasına veya bir başkasına verilmesine asla razı olamaz. Bu gayri ihtiyarî o eşyaya karşı gösterilen bir sevgiden doğar, fakat gönül sevgisi dışında bir sevgi...

Tahire de bu suali kendisine sorarken, cevabını alamıyordu. İçinden doğmuş olan kıskançlığın gönlünden doğduğunu sanarak kendi kendine kızıyor ve Muhsin efendiye:

— Miskin mendebur, onun da neresini seveceğim?. diye küfürler savuruyordu.

— 5 —

Senelerin geçişi ile ikisi arasındaki hisler bir takım değişikliklere uğradı.

Evlenişlerinin 4 üncü yılına kadar Tahireyi deli gibi seven Muhsin efendide, onun âmansız isyanlarına, tahammül edilmez huysuzluklarına ve ters muamelelerine mukabil bir ürküntü, bir korku kaim oldu. Bazan lâmba ışığında karısının gölgelere boğulan güzel yüzüne karşı hislenen kalbini boğuyor, bazan onu bir iş görürken gizlice, korka korka seyrederek, uzaktan uzağa seviyordu. Bazan ise ondan yalnız ürkmüyor, ruhan ve hissen de uzaklaşıyordu. Günlerce dargın gibi duruyor, fakat Tahire hanımın her istediğini, her sözünü aynen, tehalükle yerine getiriyordu.

Muhsin efendide, bütün bu hallere rağmen, yer almayan şey karısından nefretti. Hayır, Muhsin efendi Tahireden asla iğrenmiyordu. Memnun muydu? Bunu ona sorarsanız, tatlı tatlı gülerek, kolayca: Evet! diyebilir. Çünkü o, bütün iradesinin gönlüne bağlı olduğunu çoktan anlamıştı. Bazan, Tahire hanım çok kızdığı, tepindiği, âvazı çıktığı kadar bağırdığı zamanlar Muhsin efendi bir köşeye siner, kendi kendine:

— Gönül bu, çekecek, Tahirem de gönlümün belâsı... Bile bile ona atıldım, ne yapayım! Bana kalırsa çok hırçın, asabî, benim sevgime böyle karşılık vermemeli amma, yapıyor işte... Varsın yapsın. ölecek değilim a!...

Tahire hanımdaki haleti ruhiye de bir kaç sene içinde değişmişti. Eskiden kocasına daima kızardı, Muhsin efendi ile evlenişinden sonra gönlünü bastıran ağırlığa uzun müddet tahammül edemiyecek gibi görünmüştü. Fakat zaman geçtikçe ve vücudu, ruhu gibi sükûnete, rahata alıştıktan sonra çirkin, tahammülfersa, acaip, miskin, silik ve zayıf gördüğü Muhsin efendi, ona, komşularından biri, akranlarından bir başkası gibi görünmeğe başlamıştı. Bazan haftalarca onu bir erkek olarak kabul etmezdi. Bu yüzden evde beraber oldukları zamanlar:

— Karşı odadan tuzluğu al! Şu biçakları kurula! Tavuklara yem at! gibi emirler verir, sofrayı kurdurur, hattâ biraz kırık olur da yataktan kalkmak istemediği zamanlar bulaşık bile yıkattırırdı.

İkisinde de karı koca hayatı, çok normal, çok sakin, dana doğrusu, yaşlarına bakılacak olursa anormal şekilde devam ediyordu.

Bu anormallik Tahire hanımda, bir çok yeni sinir hastalıklarının doğmasına sebep oldu. O kadar ki, Tahire tutuşuverdiği zamanlar, Muhsin efendi, baygın gözlerile ona bakar bakar:

— Allah Allah, bu bizim hatun acaba bir gün tecennün mü edecek? diye sorardı.

Tahire hanımın artık sağı solu kalmamıştı. En ufak bir bahane ile birdenbire çatması kabildi. En küçük bir sebepten Muhsin efendiye hücum etmesi daima mümkündü. Bu, zaman geldi, öyle bir hal aldı ki, Muhsin efendi, onun kaşlarının biraz çatık, yüzünün biraz asık olduğu sıralarda konuşmaktan korkar oldu.

Altıncı kısım

— 1 —

Meleklerden biri elini kaldırdı, diğerlerine Muhsin efendiyi işaret etti:

— Uyuyor, dinlemiyor!.

Bir melek gülerek Muhsin efendiyi uyandırdı:

— Efendi, hayatınızın safahatını okuyoruz, halbuki siz uyuyorsunuz, bu nasıl şey? dedi.

Muhsin efendi de gülüyordu:

— Hayır, hayır, uyumuyorum. Dinliyorum. Bir taraftan dinliyor, bir taraftan da dinleniyorum. Çünkü ben...

Ayağa kalktı, iki adım ileri attı:

— Yer yüzünde iken karım da, tıpkı bu okuduklarınız gibi, çok uzun konuşurdu. Susması için en az yarım saat geçmesi lâzımdı. Ben de bu üzücü, boğucu konuşmaya mukabil bir usul bulmuştum: Bir köşeye sinerdim, sesimi çıkarmazdım,

— Arkası var —

HİKAYE

— 9 uncu sayfadan devam —

alıp gitti.

— Arkasından sen de casusuna yol verdin öyle mi?

— Yok, bahşiş mi verecektim?!..

— Peki o telefon numaralarını nerede?.

Necmi gülerek cebinden küçük bir defter çıkardı. Sahifelerden birini açıp gösterdi. Burada bir sürü isim ve yanlarında numaraları yazılıydı.

— Burada kadın ismi falan yok ki!.

— Sen öyle sanırsın!.

— Söyle öyle ise!.

— Şu numaranın yanındaki Amerikanın (A) sını at Marikanın telefon numarası olur.

— Ya bu Arabia nedir?

— O da Rabianın!

— Olur şey değil!. Bu Eşya ne?

— Tersinden okusana canım!

— Ayşe!.

— Ha şunu bileydin?!.

— Pes doğrusu!.. Bir de Dil T.A.S. var. Neymiş bu Dil Türk Anonim Şirketi?..

Necmi güldü. Kahkahalarla güldü:

— İlk gibi bir kadın! dedi. Dil T.A.Ş. yani Dilşad!..

Çalapala

Kadınlar Albümü

Gazetemizin karikatürist sanatkâr arkadaşımız Ramiz Gökçe yaptığı kadın resim ve karikatürlerinden müteşekkil yeni ve fevkalâde nefis bir albüm neşretmiştir.

Dört renkli gayet güzel bir kapak içinde toplanmış olan resimler, kadın zarafet ve güzelliğinin nümuneleri ve kadın kaprislerine ait nüktelerle dolu olarak satışa çıkmıştır. Okuyucularımıza itina ile basılmış bu güzel eseri tavsiye ederiz. Fiyatı 150 kuruştur.

ZEKİ CAN ÇİL İLÂCI

Çil, leke ve ergenlik denilen yüzdeki sivilceleri tedavi ve izale eder

ECZANELERDEN ISRARLA İSTEYİNİZ.

GRİPİN

BAŞ, DİŞ Nezle, Grip

Romatizma, Nevralji, Kırıklık ve bütün ağrılarınızı derhal keser

İcabında günde 3 kaşe alınabilir. Taklitlerinden sakınınız. Her yerde ısrarla Gripin isteyiniz.

10.000 kadını Hayrette bırakan GARİP BİR PUDRA TECRÜBESİ

Daha güzel görünebileceğinizin Kat'i DELİLİ

BUGÜN bu TECRÜBEYİ Yapınız.

Pudracılıkta şayanı hayret son bir keşif.. *Cildi güzelleştiren*, ona güzel bir cazibe ve yeni bir hayat veren unsur . . . donuk ve çirkin bir cildi, gençliğin tabii renklerile süsler. Pudra yağmur'a, Rüzgâr'a ve hatta terleme'ye rağmen bile sabit kalır ve artık parlak burun bırakmaz. Bu cevher (Krema köpüğü) namı altında beratı istihsal edilmiş ve yalnız Tokalon Pudrasında bulunmaktadır.

CİDDEN MÜHİM BİR TEKLİF

Yüzünüzün bir tarafına krema köpüğü sayesinde istihzar edilen Tokalon Pudrasını ve diğer tarafına her hangi bir pudrayı sürünüz. Şayet "Krema köpüklü pudra" ile pudralanmış taraf diğerinden *daha güzel daha taze* ve *daha cazip* görünmezse Tokalon pudranıza verdiğiniz para iade olunacaktır.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

Fasfotin Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını miniminilere mutlaka yedirin.

TAKLİTLERİNİ ALMAYINIZ. Bahçekapı: SALİH NECATİ

NECATİ ismine dikkat.

REŞAT NURİ GÜNTEKİN

Napoleon un Düşünceleri

Napoleon'un çok olgun fikirlerini, harbe, sulha ve aşka dair vecizelerini, kendine aid hükümlerini., mektublarını ve hattâ meşhur vasiyetnamesini kıymetli muharrir ve romancı Reşad Nuri lisanımıza güzel üslûbile naklettiği, Bütün bayilerde 75 kuruş

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Dünden HATIRALAR

Üstat Ercümend Ekrem'in kalemi ve değerli ressam Münif Fehim'in fırçası sizi 100 sene evvelki âleme götürecektir. Bu nefis albümden edinmeniz kütüphanelerinize için bir kazançtır

125 kuruş

YEDİGÜN NEŞRİYATI

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara caddesi, Acımusluk sokağı, No. 7.

Telgraf: İstanbul KARİKATÜR

Telefon: 23031

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için senelİği 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Ecnebi memleketler için senelİği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

BOĞAZİÇİ KONUŞUYOR

A. Cabir Vedi'nin kaleme aldığı bu kıymetli eser Boğaziçinin ve Boğazlı Kemalcının terkibini bütün incelİği ile anlatmaktadır. Yarım asırı yakın bir zamandanberi Boğazda yaşıyan ve bütün hayatını Boğazın içinde bir ömürler gibi bağlayan A. Cabir Vedi'nin bu eseri satışa çıkmıştır. Fiatı 125 kuruştur.

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Karikatür

Tombul teyze — "Senin için dağları yıkar, taşları sıksam suyunu çıkarırım!,, derdin. Haydi benim arslan kocacığım, yıka bakalım çocuklarımızın dağ gibi çamaşırlarını!..

T.T POSTASI

Kadıköy, Bahariye caddesinde S.O.S. :

S — Akıl hocası Tombul Teyzenin kocası mıdır?

C — Hayır, akıl hocası olan, kadın kocası olmaz!

Nisantasında N. R. :

S — Amerikadaki dostlar niçin bir de Tombul Teyzeyi zayıflatmak için makine göndermediler?

C — İstanbul tramvaylarının vazifelerine karışmış olmamak için!

İzmit Kâğıt Fabrikasında B. B. :

S — Tombul Teyze neden (Sulh) doğurmadı?

S — Yamyamlara yem olmasın diye!